

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl samosoudcem JUDr. Janem Rutschem ve věci

žalobce: **Share CAR!, z.s.**
Příbramská 67, 407 25 Verneřice

proti
žalovanému: **Krajský úřad Královéhradeckého kraje**
sídlem Pivovarské nám. 1245, Hradec Králové, 500 03

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 15. ledna 2024, č. j. KUKHK-39806/DS/2023-4 DV,

takto:

- I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 15. ledna 2024, č. j. KUKHK-39806/DS/2023-4 DV, se zrušuje v rozsahu, v němž žalovaný potvrdil výrok III. rozhodnutí Městského úřadu Dobruška ze dne 1. listopadu 2023, č. j. PDMUD 58612/2023, a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení částku 9 800 Kč, a to ve lhůtě deseti dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci a rozhodnutí správního orgánu

1. Žalobce podal žalobu proti rozhodnutí žalovaného ze dne 15. 1. 2024, č. j. KUKHK-39806/DS/2023-4 DV, jímž bylo zamítnuto jeho odvolání a potvrzeno rozhodnutí Městského úřadu Dobruška ze dne 1. 11. 2023, č. j. PDMUD 58612/2023, sp. zn. MUD 20340/2022 ODSVV/ŠR-13. Prvostupňovým rozhodnutím byl žalobce výrokem I. uznán

vinným ze spáchání přestupku proti bezpečnosti a plynulosti silniční dopravy podle § 125f odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o silničním provozu“), kterého se jako provozovatel vozidla dopustil tím, že v rozporu s § 10 odst. 3 téhož zákona nezajistil, aby při užití vozidla na pozemní komunikaci byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích stanovená tímto zákonem. Prvoinstanční správní orgán dále výrokem II. upustil od uložení správního trestu, neboť o více přestupcích téhož provozovatele vozidla nebylo konáno společné řízení a správní trest za přestupky uložené v rozhodnutí vedeném pod sp. zn. MUD 15933/2022 ODSVV/LyD-22 lze považovat za odpovídající správnímu trestu, který by byl jinak uložen ve společném řízení. Konečně výrokem III. prvostupňového rozhodnutí byla žalobci uložena povinnost náhrady nákladů řízení ve výši 1 000 Kč.

II. Shrnutí argumentace obsažené v žalobě

2. Včas podanou žalobou se žalobce domáhal přezkoumání zákonnosti shora uvedeného rozhodnutí a navrhl jeho zrušení, ovšem toliko v rozsahu, v němž žalovaný potvrdil výrok prvoinstančního rozhodnutí o nákladech řízení (tedy výrok III. prvoinstančního rozhodnutí). Žalobce totiž v žalobě namítal pouze nezákonnost tohoto výroku, tedy výroku o nákladech řízení.
3. Žalobce nejprve zrekapituloval průběh správního řízení vedeného samostatně o jeho shora uvedeném přestupku, což ovšem správní orgán I. stupně uznal chybným s tím, že ve věci mělo být s žalobcem vedeno společné řízení, jehož předmětem by byly všechny tehdejší žalobcovy přestupky.
4. Dále žalobce s odkazem na § 88 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o odpovědnosti za přestupky“), shrnul, že právní předpis nedává flexibilitu správnímu orgánu v úsudku, zda projedná či neprojedná více přestupků ve společném řízení. Právní předpis nestanoví, že správní orgán „může projednat“ přestupky ve společném řízení. Stanoví, že tyto „projedná“ ve společném řízení. Vedení společného řízení tedy není fakultativní, nýbrž obligatorní. Pokud správní orgán vede vícero samostatných řízení, postupuje v rozporu se zákonem. Správní orgán I. stupně tedy postupoval protiprávně, protože nesplnil povinnost, kterou mu stanovoval právní předpis. Z uvedeného vyplývá, že pokud by správní orgán I. stupně neporušil právní předpis, platil by žalobce náklady řízení jen jedenkrát, v souhrnné výši 1 000 Kč.
5. Dle § 6 vyhlášky č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, totiž činí paušální částka nákladů správního řízení 1 000 Kč. Právní předpis tedy umožňuje, je-li vedeno správní řízení o více přestupcích, účtovat náklady řízení jen jedenkrát.
6. V souvislosti s tím žalobce namítl, že řízení, v němž měl být předmětný přestupek projednán spolu s ostatními, bylo ukončeno rozhodnutím Městského úřadu Dobruška ze dne 14. 6. 2023, č. j. PDMUD 32056/2023, které bylo potvrzeno rozhodnutím žalovaného ze dne 23. 10. 2023, č. j. KUKHK-21672/DS/2022-3 RČ. Jím bylo rozhodnuto i o uložení paušální částky náhrady nákladů řízení ve výši 1 000 Kč. O nákladech řízení tak bylo rozhodnuto v jiném řízení, což dle žalobce vytvořilo ve vztahu k nákladům posuzovaného správního řízení překážku věci rozhodnutou.

7. Žalobce navíc dodal s odkazem na § 79 odst. 5 zákona č. 500/2004 S., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), že pokud náklady řízení vznikly jen v důsledku nezákonného postupu správního orgánu, pak se nepochybně jednalo o důvod zvláštního zřetele hodný, který odůvodňoval paušální částku nákladů řízení snížit. Žalobce o to přitom požádal, když navrhl, aby od uložení nákladů řízení bylo upuštěno zcela.
8. Žalobce tedy vyjádřil přesvědčení, že za situace, kdy vznik nákladů řízení nezavinil on sám, ale správní orgán svým postupem v rozporu se zákonem, nebyl správní orgán I. stupně oprávněn uložit mu povinnost k zaplacení nákladů řízení, neboť tyto již žalobce platil v řízení, s nímž měla být nyní posuzovaná věc sloučena.
9. Žalobce odkázal na rozsudek Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 26. 1. 2022, č. j. 31 A 42/2021 – 93, v němž posuzoval zdejší soud situaci, kdy správní orgán vedl čtyři samostatná správní řízení (každé proti jinému účastníku), ač měl dle právního předpisu vést jedno společné řízení proti všem čtyřem účastníkům. Proto měl náhradu nákladů řízení uložit jen jednou. Právě to bylo důvodem pro zrušení nákladového výroku soudem.
10. Závěrem žalobce navrhl, aby zdejší soud zrušil napadené rozhodnutí v rozsahu, v němž žalovaný potvrdil výrok o nákladech řízení, a věc mu vrátil k dalšímu řízení.

III. Shrnutí vyjádření žalovaného k žalobě

11. Žalovaný plně odkázal na odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí, ve kterém se věci dle svého přesvědčení podrobně zabýval. Napadené rozhodnutí považuje za věcně správné, odpovídající zjištěným a ničím nevyvráceným skutečnostem. Závěrem navrhl zamítnutí žaloby.

IV. Posouzení věci krajským soudem

12. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v rozsahu žalobních námitek v řízení podle části třetí hlavy druhé dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“). Učinil tak bez nařízení jednání, neboť s tím účastníci řízení souhlasili postupem dle § 51 odst. 1 s. ř. s. Vycházel přitom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, přičemž rozsah jeho přezkumu byl vymezen žalobními body (§ 75 odst. 1 a 2 s. ř. s.). Po prostudování předloženého správního spisu dospěl soud k následujícím právním závěrům.
13. Z předloženého správního spisu vyplynulo, že správní orgán I. stupně obdržel oznámení přestupku, č. j. 2022/003275, vyhotovené dne 10. 12. 2022 Městskou policií města Dobrušky. Přílohou tohoto oznámení byla fotodokumentace předmětného vozidla.
14. Dne 14. 12. 2022 vydal správní orgán I. stupně výzvu k uhrazení určené částky ve výši 500 Kč podle § 125h odst. 1 zákona o silničním provozu. Dne 30. ledna 2023 byl žalobce předvolán k podání vysvětlení na den 28. 2. 2023, ke kterému se nedostavil. Dne 2. 3. 2023 vydal správní orgán I. stupně příkaz, kterým uložil žalobci pokutu ve výši 1 500 Kč. Proti příkazu podal žalobce odpor, ve kterém navrhl, aby byla předmětná věc projednána s ostatními řízení, která byla u správního orgánu I. stupně toho času vedena, a dále navrhl absorpci pokuty a upuštění od uložení povinnosti k náhradě nákladů řízení. Správní orgán I. stupně poté dne 16. 3. 2023 předvolal žalobce k ústnímu jednání na den 12. 4. 2023, ke kterému se žalobce bez omluvy nedostavil.
15. Následně dne 1. 11. 2023 vydal správní orgán I. stupně rozhodnutí č. j. PMUD 58612/2023, jímž žalobce uznal vinným ze spáchání přestupku tak, jak je uvedeno shora v části

I. odůvodnění tohoto rozsudku. Správní orgán I. stupně výrokem II. upustil od uložení správního trestu, jelikož o přestupcích téhož provozovatele nebylo konáno společné řízení a správní trest za přestupky uložené v rozhodnutí vedeném pod sp. zn. MUD 15933/2022 ODSVV/LyD-22 lze považovat za odpovídající správnímu trestu, který by jinak byl uložen ve společném řízení. Výrokem III. uložil žalobci povinnost uhradit náklady řízení ve výši 1 000 Kč s odůvodněním, že žalobce navrhoval upuštění od uložení povinnosti k náhradě nákladů řízení, což ovšem ustanovení § 79 odst. 5 správního řádu neumožňuje. O snížení paušální částky nákladů řízení ve smyslu § 79 odst. 5 správního řádu tedy žalobce nepožádal, proto mu nemohla být náhrada nákladů řízení snížena. Proti rozhodnutí podal žalobce odvolání. O něm rozhodl žalovaný napadeným rozhodnutím, jak shora uvedeno.

16. Ustanovení § 88 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky uvádí, že *„pokud se podezřelý dopustil více přestupků, jejichž skutková podstata se týká porušení právních povinností vyskytujících se ve stejné oblasti veřejné správy, a k jejich projednání je příslušný též správní orgán, projednají se ve společném řízení“*. Vedení společného řízení o přestupcích je na rozdíl od společného řízení ve správním řádu konstruováno jako povinné, byť s možností jednotlivý skutek za podmínek stanovených v odstavci 5 citované normy ze společného řízení vyloučit a vést o něm samostatné řízení. Pokud správní orgán pochybí a nevede povinné společné řízení o více přestupcích podezřelého, kterých se dopustil, byť k tomu byly splněny zákonné důvody, jedná se o procesní pochybení, které ovšem může mít závažné hmotněprávní důsledky ve vazbě na aplikaci absorpční zásady (viz § 41 zákona o odpovědnosti za přestupky). Pokud nebylo vedeno společné řízení, ale správní orgán přesto aplikoval absorpční zásadu, nemusí se automaticky jednat o vadu řízení, která by mohla mít vliv na soulad rozhodnutí s právními předpisy, popřípadě na jeho správnost ve smyslu § 89 odst. 2 správního řádu. Správní orgán by tak měl učinit prostřednictvím § 37 písm. b) zákona o odpovědnosti za přestupky, dle něhož při určení druhu správního trestu a jeho výměry se přihlédne zejména k tomu, že o některém z více přestupků, které byly spáchány jedním skutkem nebo více skutky, nebylo rozhodnuto ve společném řízení.
17. V posuzované věci správní orgány uznaly svoje pochybení v tom, že přestupek posuzovaný samostatně v tomto řízení měl být projednán ve společném řízení s ostatními přestupky žalobce. Proto správní orgán I. stupně výrokem II. svého rozhodnutí upustil od potrestání žalobce, neboť správní trest uložený žalobci za přestupky rozhodnutím v jiném jím vedeném správním řízení považoval za odpovídající správnímu trestu, který by byl jinak uložen ve společném řízení. Přestože tedy nebylo vedeno správním orgánem I. stupně povinné společné řízení, tento správní orgán správně dle § 37 písm. b) zákona o odpovědnosti za přestupky při ukládání správního trestu za více přestupků aplikoval absorpční zásadu.
18. Nutno poznamenat, že uvedené ustanovení uvádí, že *„při určení druhu správního trestu a jeho výměry se přihlédne zejména k tomu, že o některém z více přestupků, které byly spáchány jedním skutkem nebo více skutky, nebylo rozhodnuto ve společném řízení“*. Z dané citace plyne, že absorpční zásada upravená v ustanovení § 41 zákona o odpovědnosti za přestupky se týká pouze ukládání správních trestů. Uložení povinnosti nahradit náklady řízení ovšem nelze považovat za správní trest. Citovanou absorpční zásadu tak při rozhodování o povinnosti náhrady nákladů řízení nelze aplikovat.
19. Pokud jde o náklady řízení, dle § 95 zákona o odpovědnosti za přestupky *„správní orgán uloží obviněnému, který byl uznán vinným, povinnost nahradit náklady řízení paušální částkou. Pokud bylo rozhodnutí o přestupku zrušeno jiným orgánem veřejné moci a tato*

skutečnost má za následek nesplnění podmínek pro uložení náhrady nákladů řízení, správní orgán nabrazené náklady vrátí“. Zdejší soud konstatuje, že žalobce byl výrokem I. prvoinstančního rozhodnutí ve správním řízení uznán vinným ze spáchání předmětného přestupku, což ani v žalobě nijak nerozporoval.

20. Dle § 79 odst. 5 správního řádu *„povinnost nahradit náklady řízení paušální částkou uloží správní orgán účastníkovi, který řízení vyvolal porušením své právní povinnosti. Prováděcí právní předpis stanoví výši paušální částky nákladů řízení a výši paušální částky nákladů řízení ve zvláště složitých případech nebo byl-li přibrán znalec. V případech hodných zvláštního zřetele lze výši paušální částky na požádání snížit“.* (pozn. – podtržení provedeno krajským soudem).
21. V případech hodných zvláštního zřetele tedy může být paušální částka na žádost účastníka řízení snížena. Žádost je obecně podáním ve smyslu správního řádu, musí naplňovat příslušné požadavky (včetně vymezení toho, čeho se žadatel domáhá) a musí být učiněna v zákonem předvídané formě (srov. § 37 ve spojení s § 45 odst. 1 správního řádu). O žádosti by měl příslušný správní orgán vždy rozhodnout, a zejména v případě, kdy žádosti nevyhoví zcela či zčásti (tj. sníží v nižším rozsahu, než je účastníkem žádáno), by měl svůj postup řádně odůvodnit.
22. Prvoinstanční správní orgán v odůvodnění výroku III. svého rozhodnutí uvedl, že žalobce v rámci podaného odporu navrhoval upuštění od uložené povinnosti k náhradě nákladů řízení. V návaznosti na to uvedl, že § 79 odst. 5 správního řádu umožňuje paušální částku náhrady nákladů řízení pouze snížit, nikoliv však zcela prominout. Protože však žalobce o snížení paušální částky nepožádal, musela mu být dle prvoinstančního správního orgánu uložena povinnost nahradit náklady spojené s projednáváním přestupku v plné výši.
23. K odvolání žalobce proti tomuto výroku prvostupňového rozhodnutí žalovaný v napadeném rozhodnutí na str. 10 – 11 uvedl, že *„odvolací orgán neshledal žádné důvody k tomu, aby výši paušální částky snížil, a proto byla odvolateli uložena povinnost nahradit náklady spojené s projednáváním přestupku v plné výši. (...) Odvolací orgán souhlasí se závěrem správního orgánu I. stupně, že podle § 79 odst. 5 správního řádu lze paušální částku snížit, ale to jen na požádání a v případech hodných zvláštního zřetele. Nelze zcela vzniklé náklady řízení prominout. Odvolatel o snížení paušální částky nepožádal, a proto byla uložena povinnost nahradit náklady spojené s projednáváním přestupku v plné výši“.*
24. Na jednu stranu tak žalovaný konstatoval, že neshledal důvody ke snížení paušální částky nákladů řízení, z čehož plyne, že se danou problematikou zabýval. Implicitně tak žalovaný připustil, že žalobce žádost o snížení paušální částky nákladů řízení podal. Jinak by postrádalo smysl, aby tuto otázku řešil a existenci důvodů pro snížení nákladů řízení se zabýval. V rozporu s tím však hned vzápětí uvedl, že žalobce o snížení paušální částky nepožádal, proto mu byla uložena náhrada nákladů řízení v plné výši.
25. Uvedené závěry žalovaného obsažené v odůvodnění jeho rozhodnutí jsou evidentně v příkrém rozporu, jedná se o závěry vnitřně rozporné. V důsledku toho nejsou seznatelné skutečné důvody výroku napadeného rozhodnutí stran otázky nákladů řízení. Krajskému soudu tak nezbylo, než vyhodnotit tuto část napadeného rozhodnutí jako nepřezkoumatelnou pro nesrozumitelnost ve smyslu § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s.
26. Soud dodává, že rozhodnutí může být nepřezkoumatelné pro nesrozumitelnost i tehdy, není-li nesrozumitelností zatížen samotný výrok, ale odůvodnění rozhodnutí. Tedy např.

pokud je rozhodnutí stíženo formulační nesrozumitelností do té míry, že nedává smysl, který by svědčil o skutkových a právních důvodech rozhodnutí. Tento následek může mít i vnitřní rozpornost odůvodnění rozhodnutí, nejsou-li v důsledku toho z odůvodnění rozhodnutí seznatelné skutečné důvody výroku rozhodnutí (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 12. 2003, č. j. 2 Ads 58/2003-75, nebo rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 9. 2003, č. j. 7 A 547/2002-24).

27. Krajský soud z toho důvodu napadené rozhodnutí zrušil pro vady řízení dle § 78 odst. 1 s. ř. s. ve spojení s § 76 odst. 1 písm. a) téhož zákona v rozsahu, v němž žalovaný potvrdil výrok III. rozhodnutí Městského úřadu Dobruška ze dne 1. listopadu, č. j. PDMUD 58612/2023, a současně věc vrátil žalovanému podle § 78 odst. 4 s. ř. s. k dalšímu řízení. V něm bude žalovaný povinen posoudit a vyjádřit se k následujícím okolnostem (§ 78 odst. 5 s. ř. s.).
28. Předně posoudí z moci úřední, zda rozhodnutí Městského úřadu Dobruška ze dne 14. 6. 2023, č. j. PDMUD 32056/2023, které bylo potvrzeno rozhodnutím žalovaného ze dne 23. 10. 2023, č. j. KUKHK-21672/DS/2022-3 RČ, nepředstavuje ve vztahu k nákladům posuzovaného přestupkového řízení překážku věci rozhodnuté, jak namítal žalobce v žalobě. Soud se k této otázce v tuto chvíli vyjádřit nemůže, protože žalobce sice tato rozhodnutí učinil přílohami žaloby, ale ve správním spise založena (pochopitelně) nejsou. Aby jimi krajský soud mohl provést důkaz, muselo by být ve věci nařízeno jednání, což vzhledem ke zjištěné nepřezkoumatelnosti části odůvodnění napadeného rozhodnutí nebylo na místě. Bude tedy na žalovaném, aby se k dané otázce vyjádřil, což je i v souladu se zásadou subsidiarity správního soudnictví.
29. Pokud by žalovaný dospěl k závěru o neexistenci této překážky řízení, pak krajský soud konstatuje, že žalobcova žádost vznesená v průběhu správního řízení byla sice formulována jako návrh na upuštění od paušální částky nákladů řízení, nicméně dle soudu je ji nutné považovat za žádost o snížení paušální částky nákladů řízení ve smyslu § 79 odst. 5 správního řádu. Pokud žalobce žádal o upuštění od uložení povinnosti nahradit náklady řízení, obsahovala v sobě tato žádost (mimo jiné i za použití argumentu *a maiori ad minus*) také žádost o snížení povinnosti nahradit náklady řízení. Jiné závěry by soud považoval za přepjatě formalistické. Žalovaný tak bude povinen se touto žalobcovou žádostí z tohoto pohledu zabývat a náležitě ji vyhodnotit. Tedy např. posoudit, zda za případy hodné zvláštního zřetele nelze považovat i skutečnost, že přestupek měl být projednán ve společném řízení.
30. Aniž by krajský soud chtěl předbíhat závěry shora uvedených hodnocení, ke kterým žalovaného v této konkrétní věci zavázal, považuje za vhodné sdělit v obecné rovině svůj následující názor. Dle krajského soudu by obecně nemělo procesní pochybení správního orgánu jít k újmě účastníka řízení. Pokud by nastala situace, že náklady správního řízení vznikly výlučně v důsledku nesprávného procesního postupu správního orgánu, považoval by krajský soud za rozpor se zásadou spravedlivého hodnocení věci, aby účastníkovi řízení byla povinnost náhrady nákladů tohoto řízení ukládána. Domnívá se proto, že za takové situace je možné poslední větu ustanovení § 79 odst. 5 správního řádu vykládat a aplikovat tak, že umožňuje správnímu orgánu snížit náhradu nákladů řízení až na nulu (tedy od ní fakticky upustit). Výklad, že náhradu nákladů řízení je možné pouze snížit, tedy např. na částku 1 Kč, ale rozhodně od ní nelze zcela upustit, by krajský soud považoval za absurdní a nelogický, v rozporu se smyslem citovaného ustanovení, tedy umožnit správním

orgánům reagovat individuálně na případy hodné zvláštního zřetele tím, že neuloží náklady řízení v plné výši.

31. Krajský soud ještě dodává, že pokud žalobce na podporu svých žalobních tvrzení odkazoval na rozsudek zdejšího soudu ze dne 26. 1. 2022, č. j. 31 A 42/2021 – 93, nejednalo se o odkaz příhodný. Citovaný rozsudek nedopadal na skutkově totožnou situaci, jaká nastala v projednávaném případě. Jednalo se o problematiku společného řízení vedeného s vícero osobami, v projednávaném případě však jde o situaci, kdy s jednou osobou mělo být vedeno společné řízení stran většího množství přestupků.

V. Náklady řízení

32. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. Dle něj má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Ve věci měla úspěch strana žalující, má proto právo na přiznání náhrady důvodně a účelně vynaložených nákladů.
33. Žalobce byl v době podání žaloby (25. 3. 2024) zastoupen advokátem Mgr. Martinem Bartošem, se sídlem Krátký lán 138/8, 160 00 Praha 6. Soud ze své úřední činnosti zjistil v registru advokátů České advokátní komory, že Mgr. Martinu Bartošovi byl s účinností ode dne 23. 4. 2024 pozastaven výkon advokacie. Pozastavením výkonu advokacie končí advokátovi jeho oprávnění poskytovat právní pomoc. Nastává tedy srovnatelná situace, jako kdyby advokát klientovi vypověděl plnou moc. V danou chvíli tak nutno na žalobce pohlížet jako na nezastoupeného. Náhradu nákladů řízení je proto žalovaný povinen zaplatit k rukám žalobce.
34. Účelně vynaložené náklady řízení na straně žalobce představují jednak zaplacený soudní poplatek ve výši 3 000 Kč a dále náklady na zastoupení advokátem. Ty tvoří odměna za zastupování a náhrada hotových výdajů. Výše odměny advokáta za zastupování se stanoví v souladu s § 35 odst. 2 s. ř. s. dle vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „advokátní tarif“). Zástupci žalobce náležela odměna za dva úkony právní služby ve smyslu § 11 odst. 1 písm. a), d) advokátního tarifu (převzetí zastoupení, sepsání žaloby) ve výši 3 100 Kč za úkon dle § 9 odst. 4 písm. d) ve spojení s § 7 bodem 5 advokátního tarifu, tj. 6 200 Kč, dále mu náležely 2 režijní paušály po 300 Kč podle § 13 odst. 3 advokátního tarifu, tj. 600 Kč. Žalovaný tak je povinen zaplatit žalobci na náhradu nákladů řízení celkem 9 800 Kč, a to do 10 dnů od právní moci tohoto rozsudku (§ 54 odst. 7 s. ř. s.).

Poučení:

Toto rozhodnutí nabývá právní moci dnem doručení účastníkům (§ 54 odst. 5 s. ř. s.).

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení.

Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje,

vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Hradec Králové 22. května 2024

JUDr. Jan Rutsch v. r.
samosoudce